

Min Grund til, at jeg er gaaet med til dette Forslag, er den, at jeg ved, at det er det eneste, der sandsynligvis er muligt.

Endnu skal jeg dog henstille paa ny til Udvalget, som den ærede sidste Taler mente, Forslaget vilde blive henvist til, og til den højtærede Minister, om de ikke vilde give en lille Haandsræfning til, at der ved den private Jærnbanebygning kunde blive lidt mindre „bedste Bestub“ end det, der nu gælder. Naar Lovgivningsmyndighederne have erklæret sig for disse Baner, og naar Amtene og Byerne, altsaa Hovedkommunerne, ogsaa erklære sig for disse Baner, efterhaanden som de komme frem — skulde det saa ikke være muligt, at der indfattes en Fordelingsparagraf, som sagde omtrent saaledes: Naar Hovedkommunen — Amtet og Byerne — har erklæret sig for en Bane — Amtsrådet altsaa tillige paa Landkommunens Vegne — saa bliver Fordelingen at foretage af Rinderrigsministeren imellem Amtene — jeg siger Amtene, da der jo kan være Baner, som gaa igennem 2 Amt. — og Byerne, og for Landkommunernes Vedkommende efter Amtsrådets Indstilling. Jeg ser vel, at man kan sige, at der bliver taget en hel Del af Frivilligheden bort derved, men ved de Baner, der bygges af Staten med Tilskud fra de paagældende Egne — og her bliver der kun Tale om noget mere eller noget mindre — foregaar Fordelingen dog paa den Maade. Og jeg vil tilføje, at for Landkommunernes Vedkommende behøver det jo kun at ske efter Amtsrådets Indstilling, da Amtsrådet jo er det, der staar nærmest i Forbindelse med Landkommunen. Det er kun en Henstilling, jeg fremkommer med; jeg har nemlig under de forskellige Forhandlinger om private Baner, som jeg har haft Lejlighed til at se og høre paa, desværre erfaret, at der er enkelte Kommuner, som skubbe fra sig mere end tilbørligt, og der er andre, som have et stærkere Syn paa Trangen, der derfor blive haardere medtagne, end tilbørligt er. Jeg har før tilladt mig at gøre denne Henstilling, men tillader mig nu paa ny at rette denne til Udvalget og Ministeren. Det er jo muligt, at man mener, det er principstridigt at tage den til Følge — skønt jeg er ikke i Stand til at se det — men jeg tror, at det vilde føre det „bedste Bestub“ i Jærnbanepolitikken noget bort, og det abnorme, som tit kommer til Stede ved Tilskuddet til disse Baner, vilde vinde en hel Del og maaske endog rent falde bort. Den højtærede Minister kan jo altsaa høre, at jeg har en udmærket Tiltro til ham, idet jeg henstiller, om ikke han — naturligvis efter Indstilling fra de

paagældende kommunale Myndigheder — vil foretage en Fordeling, altsaa i Analogi med Fordelingen ved de Baner, til hvilke Egnene give Tilskud; ved disse foretager han jo en Fordeling. — Sa med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til Tingets Bevillje, idet jeg er overbevist om, at det er et overmaade sundt og velbegrunder Forslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (Jørgensen): Allerede i Fjor bekræftigede man sig jo med Forslag om Anlæg af en Bane fra Vejle ud i dens Omland, ligesom med en Bane fra Kolding. Nu er man i Vejle og Vejleegnen kommet til en noget anden Stilling end i Fjor, idet man vil gaa direkte igennem Vejledalen og ud til Bandel, en Linie, for hvilken selvfølgelig overmaade meget kan tale, da det er en let og direkte Maade at komme derhen paa. Lovforslaget indeholder desuden et andet Alternativ, som jeg dog anser for mindre heldigt. Det er selvfølgelig en hel anden Maade at komme til Randbøl eller til Bandel paa, naar man vil lade Banen udgaa fra Vejle—Gibe Banen. I Virkeligheden er der jo et lille Slagsmaal for Jærnbaner mellem Vejle og Kolding. Det lader sig ikke mistenke, og det er bedre at sige det ligefrem, at det er det, der ligger bag ved dette Lovforslag; og de Herrer, der have haft med Sagen at gøre, vide det jo ogsaa meget godt. At det er berettiget at gennemføre denne Linie, skal jeg ikke benægte, og derfor mener jeg ogsaa, at det er fuldstændig besøjet, at man lader dette Forslag nærmere undersøge i et Udvalg, hvortil jeg antager, at det høje Landsting vil henvide det; saa kunne vi se, hvad Udfaldet bliver. Jeg skal kun tage den foreløbige Stilling at sige, at jeg i og for sig kan finde det meget berettiget, at man kommer til en Undersøgelse af dette Forhold.

Jeg er ikke meget fristet til at gaa ind paa almindelige Betragtninger i større Stil, men det ærede 2det Medlem for 11te Kred (Th. Nielsen) har saa at sige paatvunget mig et lille Forsvar. Det ærede Medlem fingerer nemlig, at naar der er Tale om private Baner, er det kommunale Baner, men det er det ikke, og hermed falder jo hele den Forudsætning, det ærede Medlem gaar ud fra, at Ministeren kunde paatage sig med Amtsrådets Bistand at foretage en Fordeling mellem de forskellige Kommuner. Vi have jo før været inde paa den Tanke at gaa over til at bygge kommunale Baner — Amtsbaner, som de kaldtes — ligesom man har Amtsveje — men det er jo ikke Tilfæl-